

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy praktyka państwa członkowskiego, które dla celów skorzystania z prawa do odliczenia podatku uwzględnia wyłącznie chwilę wystąpienia zdarzenia podatkowego, nie biorąc pod uwagę, że zakres wykonania zobowiązania był przedmiotem sporu w postępowaniu cywilnym między stronami rozstrzygniętego w drodze sądowej, oraz że faktura została wystawiona dopiero po wydaniu prawomocnego wyroku, jest sprzeczna z zasadą neutralności podatkowej i z formalnymi wymogami prawa do odliczenia VAT?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy możliwe jest przekroczenie terminu przedawnienia w celu skorzystania z prawa do odliczenia VAT, które w ustawodawstwie państwa członkowskiego wynosi pięć lat od chwili świadczenia usług?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy na skorzystanie z prawa do odliczenia ma wpływ zachowanie odbiorcy faktury w niniejszej sprawie polegające na braku zapłaty wynagrodzenia wykonawcy określonego na podstawie prawomocnego wyroku do czasu postępowania egzekucyjnego wszczętego przez wykonawcę, z którego to względu faktura została wystawiona dopiero po upływie terminu przedawnienia?

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie T-412/16, Bena Properties/Rada, wniesione w dniu 26 marca 2019 r. przez Bena Properties Co. SA

(Sprawa C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Bena Properties Co. SA (przedstawiciel: E. Ruchat, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- w rezultacie, stwierdzenie nieważności wyroku z dnia 16 stycznia 2019 r., Bena Properties/Rada, T-412/16.

W drodze nowego rozstrzygnięcia:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2016/850/WPZiB z dnia 27 maja 2016 r. i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa polegającego na tym, że Sąd nie uwzględnił prawa wnoszącej odwołanie do bycia wysłuchanym przed przyjęciem nowych środków ograniczających, przyznanego na mocy art. 41 karty praw podstawowych.

Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia okoliczności faktycznych w ten sposób, że Sąd pominął artykuły prasowe przedstawione przez wnoszącą odwołanie na poparcie jej skargi o stwierdzenie nieważności w celu wykazania, że nie wspierała ona reżimu syryjskiego.

Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa w ten sposób, że Sąd nie orzekł niezgodności z prawem przepisów 27 i 28 decyzji 2013/255/WPZiB (2), zgodnie z którymi przynależność do rodziny Al-Assad lub do rodziny Makhoul stanowi autonomiczne kryterium uzasadniające nałożenie sankcji, jednocześnie odwracając ciężar dowodu.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 16 stycznia 2019 r. w sprawie T-413/16, Cham/Rada, wniesione w dniu 26 marca 2019 r. przez Cham Holding Co. SA

(Sprawa C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Cham Holding Co. SA (przedstawiciel: E. Ruchat, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- w rezultacie, stwierdzenie nieważności wyroku z dnia 16 stycznia 2019 r., Cham/Rada, T-413/16.

W drodze nowego rozstrzygnięcia:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2016/850/WPZiB z dnia 27 maja 2016 r. i wydanych w jej następstwie aktów wykonawczych w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego.